

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 304, desembre 2012

Bon Nadal

LABORATORI FOTOGRAFIC

Fotocrismes i calendari 2013
per felicitar els teus
Nadal i Reis
Oferta de càmeres digitals

DE FOTO'S
Ricard Villarrubia

Bones Festes
i Felicitats
2013

ÀLBUMS DIGITALS

Codi àlbum fuji: **CKK7R** (www.fujifilm.es) Codi àlbum Hofmann: **203762** www.hofmann.es

Recepció a la botiga 24h sense cap cost addicional. Fotos per Internet

FOTO-REGALS PERSONALITZATS

Almeria, 27 el Masnou 93 540 42 26 · defotosrw@hotmail.com

www.materialshoms.cat

Homs
materials per a la decoració

Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

Tota mena de materials i maquinària per a la construcció, decoració, reforma o bricolatge. **Dissabte matí obert fins a les 12.**

Exposició de material de decoració
Escultor Llimona, 9
93 540 37 69 Alella

Magatzem de material per a la construcció
Joan XXIII, Camí d'Alella
(sobre l'autopista)
93 555 81 56 el Masnou

Magatzem i oficines a Alella
Riera Principal, 48-50
93 555 97 53 Alella

**ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS
NASCUTS EL 2012!**

**CONVOCATÒRIA PER A LA FOTOGRAFIA DE NADONS:
EL DIUMENGE, DIA 13 DE GENER,
A 2/4 DE 12 DEL MIGDIA.**

**La fotografia es farà, com de costum, a les
escalinates de Bell-Resguard.**

Informació: 93 555 80 06 - 93 555 21 13

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Nadal mediterrani al carrer de Fontanills

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
Tel. 93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.org

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Fira de Sta. Llúcia

Dijous 6

12.30- **VENTS DEL BERGANTÍ**, Grup músico-coral jove del Masnou

16- **LA VELLA LOLA**, Havaneres amb cremat per a tothom

Divendres 7

17- **NIU IOGA**, Classe de Thi Kung
17.45- **ORIOI CANALS**, Animador infantil, balls i cançons

Dissabte 8

12- **EL CULLEROT**, Taller gastronòmic
17.45- **MÀGIC CAMBRAS**, Espectacle de màgia.
19- **TIBELNA**, Cant i poesia, amb Cristina Gomila i Lola Balzac

Diumenge 9

12- **COWBOYS DE CAN MALET**, Balls típics
17.30- **BANDA DEL CAGANER**, Sarau de Nadal
6.30- **CAGA-TIÓ**, Activitat infantil, amb xocolatada per als petits

Editorial

ÈXIT O FRACÀS? ESPERANÇA!

En el moment de tancar aquest editorial encara plana la incertesa de com enfrontaran les diferents formacions polítiques la nova legislatura a resultes de les eleccions del passat dia 25 de novembre. Tant de bo que, quan ja circuli aquest butlletí núm. 304, els ciutadans d'aquest país puguem fer una valoració positiva de les decisions polítiques que s'hagin pres al respecte. De moment, tot són especulacions i estira i afliuixes dels principals actors parlamentaris sobre els quals pivoten les desitjables combinacions de govern, si és el cas, o els possibles pactes en ferm o puntuals que permetin una governabilitat més o menys estable per tal d'enfocar la nova etapa de les vaques magres coneguda com el mentrestant i la posterior convocatòria del referèndum per a l'estat propi.

El 25 de novembre al vespre, es van desvetllar les incògnites que feien ballar el cap dels candidats i de tot l'electorat en general, escalfats per una campanya electoral dura, tristament embolcallada amb desqualificacions i males arts de certa premsa cavernària, que no es mereix que la publicitem. Els resultats, més que coneguts, van trastocar les previsions que pronosticaven una contundent victòria del candidat Mas amb una possible majoria excepcional que hauria validat a bastament les seves pretensions, fonamentades amb l'espectacular embranzida de la manifestació de l'11 de Setembre. No va ser així i els analistes polítics i els habituals contertulians mediàtics s'han fet un tip d'elucubrar bo i cercant explicacions a l'espifiada de les enquestes i als seus pressupòsits. El cert és que les urnes, veu inapel·lable del poble, han dit la seva i han donat els resultats que ja sabem, i la lectura que en fem des de la nostra modesta opinió és que, malgra l'evident davallada del candidat Mas, el sobiranisme n'ha sortit més que ben parat i, per tant, no es pot parlar en clau de fracàs com s'ha pretès emmascarar el resultat, en absolut. Vegem-ho: un 57,73% dels votants ho han fet a favor dels partits que aposten obertament pel dret a decidir, i sumen un total de 87 escons, contra un 35% obtingut pels partits amb posicions unionistes, amb 48 escons, tot plegat legitimat per una participació més que notable fregant el 70% del cens. Esperança, doncs.

És cert que, d'ara en endavant, no serà gens fàcil de gestionar la política catalana al bell mig de les més que presumibles noves retallades i sacrificis imposats per la manca de recursos i l'endeutament bestial que arrosseguem, i pels més que presumibles bastons a les rodes que ens posaran des del govern central espanyol, però entenem que ha arribat l'hora en què, sense excuses ni dilacions, cal sumar tots els esforços dels partits que tenen clar l'objectiu final de la independència, sabent que els espera una etapa de generositat en què caldrà posar en segon terme les aspiracions del propi partit i acostar posicions i fer pinya en benefici exclusiu del país. Si no ho fan així i cadascun segueix cuidant només el seu hortet, seran els responsables d'haver malbaratat una ocasió d'or i l'horitzó d'un referèndum per a decidir què volem ser s'haurà esvaït com un miratge al desert.

No ens ho podem ni volem permetre, oi?

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
NADALA per Esteve Pujol	5
BÚSTIA OBERTA.....	7
NOMÉS ÉS LUXE per Joan Maresma Duran	8
ÀNGEL PORTELL I MARIA FERRER per Carmina Portell i Ferrer.....	10
LA PUNTA DE LA LLENGUA(39ter) per Esteve Pujol	11
EL DIA DESPRÉS per Joan Camps	13
CRÒNIQUES per Joan Muray	14
ON EL VENT ENS PORTI per Josep Condeminas	15
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	18
CORAL XABEC per Esteve Pujol	11
LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI per Aleix Ripol Millet	23
ANEDOTARI MASNOVÍ per Joan Maresma Duran	25
LA CUINA DE L'ANTÒNIA per El Cullerot	25
TEATRE CAPITAL per Rosa Ma. Isart	26
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT per Carles Maristany.....	25
GENT DEL MASNOU INFORMA	31
ARRAN DE SÒL per Pledebuit.....	31

LLAR D'INFANTS

EL PETIT VAILET

**MOLT
BONES FESTES**

Ventura Gassol, 29

· 93 555 57 11 ·

El Masnou

Fotografia de Josep Camparo

L'estanc
MARIA ARNAU
us desitja
**UN BON NADAL I
FELIÇ ANY NOU**

TABACS · CAVA DE CIGARS · REGALS · GUARNIMENTS PER AL
NADAL I CAP D'ANY

Carrer Navarra, 51 · Tel. 93 540 14 48

Mitjançant la nadala ja tradicional del nostre soci Esteve Pujol i Pons, la redacció, al costat de la Junta Directiva, s'afegeix als sentiments de l'autor –aquest any potser amb un rerefons crític, però amb ressons emotius plens d'esperança– i desitja a tothom –socis, simpatitzants i lectors de Gent del Masnou– unes Bones Festes i el millor per a l'any 2013.

Nadal 2012

LES RATES DE L'ESTABLE

Podeu consultar el capítol 23 de l'evangeli segons Lluc (versets 32 i 33 i del 39 al 43) i veureu que no vaig gaire lluny d'osques.

És que el portal era vell
i estava infestat de rates;
foradaven sacs de blat,
rosegaven ordi i fruita;
no deixaven res per verd,
feien estralls a balquena.

Van passar trenta-tres anys.
Prop de Betlem hi ha un Calvari,
dalt del Calvari tres creus
i Jesús entre dos lladres.
Dimes s'anomena l'un,
que amb veu humil s'hi adreçava:
– Jesús, recorda't de mi
quan seràs al teu Reialme.
Jesús que el mira i li diu
amb un fil de veu trencada:
– T'ho asseguro: avui amb mi
al paradís tens estada.

– Què caldrà fer amb aquests rats?
– el noi Dimes rumiava–;
què farem amb aquests rats
que se'ns mengen la civada?
Haurem de deixar-hi un gat
que ens faci fora la plaga.
Quanta feina d'un plegat
foragitar tantes rates!

Al text bíblic no hi ha escrita
l'escena que us conto ara:
Maria s'acosta al fust
d'on penja Dimes, el lladre,
i li diu amb aquell to,
amb aquell que fan les mares:
– Dimes, és que aquest Jesús
crucificat entre lladres
és aquell nen de Betlem
que amanseix fins i tot rates;
i pot fer esdevenir un sant
a qui li mira la cara.

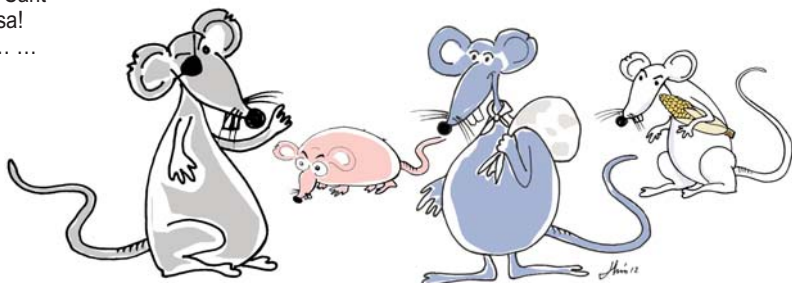

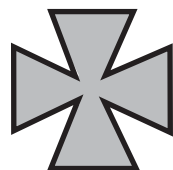
Mes cap a l'hora foscant
arriba una parelleta:
la Maria i el Josep,
que estan a punt de ser pares.
En veure tant de ratam,
tanta bèstia allà escampada,
els fa el cor un bot d'esglai:
– El nostre fill no pot néixer
en una espluga de furts,
en una cova de lladres.

Sí que hi va néixer Jesús
molt abans que trenqués l'alba.
I a les rates, en mirar-lo,
també el cor els va fer un salt:
de saquejar s'aturaren,
no van gosar fer més mal;
prou de robar, prou ser lladres...
que l'Infant és massa Sant
per tenir bandits a casa!

I ara Dimes ho entén tot;
car entén què és ser un Bon Lladre,
que encara sap robar el cel
just quan se li escapa l'ànima.

Esteve Pujol Pons

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Desembre 2012

1	dissabte	Dominguez
2	diumenge	Dominguez
3	dilluns	Viayna C
4	dimarts	Aymar
5	dimecres	Fàbregas
6	dijous	Fàbregas
7	divendres	Ocata
8	dissabte	Ocata
9	diumenge	Ocata
10	dilluns	Dominguez
11	dimarts	Aymar
12	dimecres	Riera
13	dijous	Ocata
14	divendres	Fàbregas
15	dissabte	Viayna C
16	diumenge	Viayna C
17	dilluns	Dominguez
18	dimarts	Aymar
19	dimecres	Ocata
20	dijous	Fàbregas
21	divendres	Viayna C
22	dissabte	Riera
23	diumenge	Riera
24	dilluns	Aymar
25	dimarts	Aymar
26	dimecres	Aymar
27	dijous	Viayna C
28	divendres	Riera

29	dissabte	Fàbregas
30	diumenge	Fàbregas
31	dilluns	Dominguez

Bon Nadal

Gener 2013

1	dimarts	Dominguez
2	dimecres	Ocata
3	dijous	Riera
4	divendres	Aymar
5	dissabte	Viayna C
6	diumenge	Viayna C
7	dilluns	Fàbregas
8	dimarts	Ocata
9	dimecres	Dominguez
10	dijous	Aymar
11	divendres	Viayna C
12	dissabte	Riera
13	diumenge	Riera
14	dilluns	Ocata
15	dimarts	Viayna C
16	dimecres	Aymar
17	dijous	Dominguez
18	divendres	Riera

Constitució espanyola

Immaculada Concepció

Nadal

St. Esteve

Cap d'Any

Reis

Trobada de Nadons

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9.30 del matí a 9.30 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

h o b e s t i a n o b e r t a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o **inicials**. En **cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

ACLARIMENT SOBRE EL FUNCIONAMENT DE L'ESPAI ESCÈNIC CA N'HUMET

En aquest nou mandat municipal, el que fins ara era la sala polivalent de Ca n'Humet ha passat a ser l'Espai Escènic. Això és un canvi de concepte i un pas endavant en l'oferta cultural del Masnou. L'Espai Escènic Ca n'Humet es basa en una gestió sociocultural dels continguts, que n'ordena els usos i configura una programació estable de teatre, música i dansa. Les activitats de teatre i arts escèniques amateurs del Masnou participen d'aquesta programació. L'Ajuntament assumeix tots els costos, directes i indirectes, d'una obra per entitat, que forma part de la programació, i els diners que es poden recaptar a la taquilla també van destinats a la mateixa entitat, que li permeten afrontar despeses de l'obra. Per a aquesta obra, cada entitat disposa d'unus 20 hores d'assaig, sense cap tipus de cost i amb l'assessorament del tècnic de la sala, més les hores d'assaig puntuals que pugui requerir per circumstàncies especials de l'obra. L'Ajuntament també es fa càrrec de manera parcial d'una segona obra que l'entitat pot acabar de sufragar amb els ingressos de taquilla. A partir d'aquí, la despesa del tècnic de la sala suposa 22 euros l'hora, ja que és imprescindible per al

bon funcionament i el manteniment de l'espai la presència d'aquesta figura. Cal recordar que amb l'antiga sala polivalent la despesa del tècnic era de 25 euros.

La realització d'una programació estable i les millores que s'han iniciat a l'Espai Escènic Ca n'Humet fan que, com qualsevol altre espai escènic i teatre normalitzat, no sigui un lloc permanent d'assajos, tret dels necessaris abans de l'estrena acordats amb l'entitat prèviament. L'Ajuntament ofereix altres espais d'assaig gratuïts que també seran objecte d'un millor condicionament.

Des de la Regidoria de Cultura s'està fent un esforç per millorar l'Espai Escènic Ca n'Humet, que es trobava en una situació de deixadesa i sense les condicions necessàries per poder-hi portar a terme les activitats escèniques. Obrir un espai escènic en uns moments de dificultats per a la cultura, amb una programació estable de teatre, música i dansa, que combini els grups amateurs amb els professionals, és un repte que estem decidits a tirar endavant i una aposta decidida per la cultura al nostre poble.

Regidoria de Cultura

ACLARIMENT SOBRE "LA PRIMITIVA"

Voldria aclarir alguns aspectes referents a l'entrevista efectuada al Sr. Vicenç

Pedret al núm. 52 del Butlletí **EL MASNOU VIU**. Vull matissar que la informació donada no és correcta, ja que s'omet els fundadors originaris, els quals van ser set, entre ells el meu pare, que era el químic de l'empresa.

L'origen d'aquesta fàbrica va ser una de petita, als carrers Capità Maristany cantonada amb Santiago Rusiñol.

Els noms dels socis eren Ernest Colom, Ramon Catalán, Francisco Sanz, Josep Artieda, Josep Pedret, Vicenç Pedret i Tomàs Ferrer. *La Primitiva* va ser després; a continuació es va comprar la fàbrica de l'Hospitalet (al carrer Llobregat), quan la dirigien Ernest Colom i fill. La fàbrica de Cervelló-Vallirana, la que estava a càrrec dels germans Pedret i fills, i la de Collblanc (al carrer

de St. Ramon Nonat), de la qual el senyor Josep Artieda era l'encarregat.

Al Masnou estava a càrrec de Ramon Catalán i fill, la Sra. Concha Colom, vídua de F. Sanz, i el seu fill Paco Sanz.

El Sr. Josep Artieda havia treballat durant sis anys a la fàbrica Dachs del Masnou, i després tots (amics i treballadors) van anar a Ocatà. A les oficines hi havia el Sr. Antonio Gorch i el Sr. Pere Sust, que després va anar a *La Primitiva*. Personalment, crec que s'hauria de recordar totes aquestes persones que ho van fer possible.

Aquesta és la història...

Atentament,

Julia Artieda Gutierrez

P.D. Gràcies a aquestes persones per fer possible la foto del 25è aniversari.

L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DEL CARRER SANT RAFAEL DEL MASNOU AMB

La Marató
2012

"Investigació del càncer"

**Jornada esportiva amb el
joc de bitlles catalanes**

**Diumenge. 16 de desembre
de 10 a 14 al carrer St. Rafael**

3 bitllets+xocolata 1€

Participa-hi!

**Del 17 de desembre al 6 de gener i
de 9 a 20 (si el temps ho permet)
PESSEBRE AL CARRER SANT RAFAEL
El diumenge 23 a la 1 del migdia
actuació de la Coral Xabec**

Diumenge 20 de gener farem Els Tres Tombs

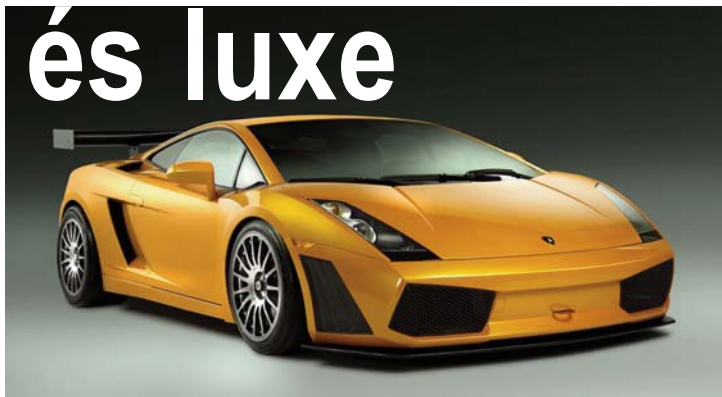
Només és luxe

Per Joan Maresma Duran

Aneu a saber. Llegeixo al diari que enmig d'aquesta crisi financera que assola el món i que no s'acaba mai, l'únic comerç que no para de créixer és el d'articles de luxe. Les grans marques de l'anomenada *gamma alta* mai no havien venut tant, publicacions cares encaminades a un personal a qui sobren els diners es multipliquen i hi ha cada vegada més persones que compren avions executius perquè combinin amb els seus iots.

La compulsió pel consum visible és tanta que ha creat un problema inèdit: com inventar productes que es destaquen —per la seva exclusivitat i pel seu preu, és clar— en un mercat —ningú no sap el que és, però té la culpa de tot— en el qual el luxe es banalitza ràpidament i els propietaris de *Mercedes* últim model es veuen obligats a circular amb un adhesiu que diu "El meu altre cotxe és un *Lamborghini*".

El whisky *Johnny Walker* és un exemple d'aquesta recerca incessant pel que és cada cop més exclusiu. De tota la vida —és a dir, quan era assequible; em sembla que els meus pares el venien a la botiga que tenien, si no em falla la memòria— l'etiqueta d'aquesta beguda era vermella. Passat un temps va sorgir el *Johnny Walker* etiqueta negra, més car i suposadament millor. Després va aparèixer l'etiqueta blava, encara millor i més car que el de l'etiqueta negra. Després l'etiqueta verda, una depuració

de la blava. I ara existeix l'etiqueta or, fet per a ben pocs, però —diuen— que es ven molt bé. Per entendre'ns, una ampolla de 750 ml etiqueta or costa uns 450 euros.

Un altre problema que porta aquest luxe banalitza és què regalar a l'home o a la dona que ho tenen tot. Ara que ve Nadal i és època de regals —els dels Reis, no els de l'home gras vestit de vermell i barba blanca patrocinat per una multinacional de refrescs—, imagineu-vos l'angoixa de l'esposa de l'home que tot ho té i busca un regal per a aquestes dates tan assenyalsades... Un *Porsche*? Ell ja en té dos. Un helicòpter? Fa massa soroll. I llavors, de sobte, aquesta dona descobreix la solució:

Quelcom petit, però que cap dels amics d'ell no té. Un tallador dels pèls del nas fet de plata, que encarrega personalitzat amb les inicials del marit.

Diuen que la reina Maria Antonieta va fer una suggerència: que els pobres mengessin *brioches* si els faltava el pa... I que aquest fet va fer que la Revolució Francesa s'avancés...

I si passés el mateix amb el tallador de plata?

Perquè a Barcelona, a Madrid, a Lisboa, a Roma, a París o a Atenes es pot escollir la multitud que un vol seguir: la que va en una altra manifestació contra el govern o la que va cap als llocs *pijos* de la ciutat per omplir-ne els carrers, els bars o els restaurants de preus ben poc populars. Naturalment, una munió no desautoritza l'altra. Fins i tot podem estar a totes dues sense caure en contradiccions. Ni els preus del restaurant de la *Carme Ruscalleda* desmenteixen la crisi ni la crisi impedeix que les persones mirin de passar-ho bé, fins i tot per no pensar-hi.

Bon Nadal!

MARISA

Perruqueria VILA

Mixta

Jaume I, 2 · 93 555 96 52 el Masnou · NO TANQUEM AL MIGDIA

Per Nadal torrons i neules de pastisseria

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60
El Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

david

pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

93 555 34 75
Navarra, 100 · El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59 93 555 06 61 el Masnou

Artesans del pa
Pastisseria de dolç i salat

Bautista

Mestres Villà 87-89 · Tel. 93 555 20 89 · El Masnou

De les pastisseries del Masnou

CENTENARI DEL NAIXEMENT D'ÀNGEL PORTELL I ALBAREDA I MARIA FERRER I MOSSET

Per *Carmina Portell i Ferrer*

Aquest any 2012 s'escau el centenari del naixement dels meus pares, Àngel Portell i Maria Ferrer: ella era nascuda al Masnou l'1 de desembre del 1912, filla de Jaume Ferrer i Pielias, masnoví, i de Dolors Mosset i Pallerola, lleidatana pels quatre costats; ell era gironí, nascut el 17 de juny del mateix any, fill d'Eudald Portell i Orriols, de Ripoll, i de Carme Albareda i Moreno, de Vic.

La família Ferrer-Mosset vivia al carrer del Rastillo, i la seva filla Maria anava al col·legi de les Escolàpies, on el seu pare, mestre d'obres, va fer el noviciat. Rebé l'educació que esqueia a una noia de família menestral: cultura general, francès, dibuix, manualitats, labors, bones maneres... Després treballà als Laboratoris i a la biblioteca.

Era molt sociable i tenia una bona colla d'amics i amigues. Fruit d'aquest tracte, s'inicià en el conreu de la poesia i comptà amb l'amistat i el recolzament de Josep Pujadas Truch. Per resumir, els temes que conreà, a part dels dedicats a la seva estimada vila del Masnou –publicats en els programes de Festes de Sant Pere– podríem dir que responien, en gran part, al lema dels Jocs Florals: Fe, Pàtria i Amor. Reeixí en tots tres.

De la casa del carrer del Rastillo, típicament masnovina, es traslladaren a la del carrer de Jover i Serra 5, que bastí Jaume Ferrer amb la intenció explícita de destinar-la a domicili familiar. El 1919 havia nascut en Jaume, que completà la felicitat dels seus.

Jaume Ferrer i Pielias i els seus fills entraren a formar part de l'*Orfeó Masnoví*, on la Maria fou solista durant els anys que encara visqué al Masnou. S'escaigué que l'*Orfeó Masnoví* féu una visita a Girona i al seu orfeó *Cants de Pàtria* (1932), i que els nois d'aquest fessin de guies als del Masnou. El que acompanyà Maria Ferrer i les seves amigues fou Àngel Portell. Parlant, parlant, de les explicacions de l'un i de l'altra resultà que ell era professor de català (amb títol signat per Pompeu Fabra), i ella conreava la poesia, si bé no dominava l'ortografia. Van quedar que ell li faria classes per correspondència, i així

Maria Ferrer

s'esdevingué. Les cartes *pedagògiques* adquiriren un caire personal cada vegada més evident, fins que veieren que la seva relació ja no era la de professor-alumna, sinó la de promesos (1933).

El temps lliscava plàcidament, amb freqüents intercanvis entre el Masnou i Girona, sempre acompanyats pel germà de la Maria, fins que es produí un esdeveniment que havia de canviar les seves vides: la guerra. El jove Jaume, de només 18 anys, morí de diftèria a la Cendrosa, a la Plana d'Urgell, on s'havia refugiat amb la seva mare, fugint de l'escassetat de tota mena. El dolor fou immens.

Els meus pares s'havien casat al Masnou (abril de 1937), uns mesos abans, i s'havien instal·lat a Girona, on ell tenia tota la seva família. Però mobilitzat Àngel Portell i destinat al front de l'Aragó, la Maria se'n tornà a casa seva, a esperar el meu naixement. Més tard, va tornar-hi perquè hi naixés la meva germana Montserrat (1940).

El meu avi tenia por. Col·locà un cavallet arrambat a la tanca de l'eixida per si li calia saltar-la i fugir: era de la Lliga, com esqueia a un petit empresari, i les coses rutllaven malament per a ell. Acabada la guerra, Jaume Ferrer es trobà en una situació difícil: mort el fill, que ell veia com el seu continuador, i incautat tot el contingut del magatzem (taulons, bi-

gues, cavallets, eines, utilitatge, material...), s'enfonsà. Se sentia vell: no es veia amb cor de tomar a començar. (Can Guarino, que havia significat l'inici de la professió, quan el seu padri li ensenyava l'ofici; aquelles cases del Camí Real, que havia bastit fet un home... i que ara eren records llunyans, inabastables...) Només els quedava la seva filla Maria, a Girona. Hi varen anar, i hi restaren per sempre. La poesia de la Maria Ferrer pràcticament s'estroncà, reduïda a una sèrie de poemes familiars. Anys després, vaig preguntar-li el perquè i em va respondre: *La guerra... Al Masnou la guerra va ser especialment sagnant i dolorosa. Mai no hauria cregut viure uns fets semblants. La inspiració em va deixar, o potser jo la vaig deixar a ella. Els meus i jo mateixa erem gent feliç, pacífica, i no vaig superar tot allò. I m'explicava coses esgarifoses que encara ara em commouen.* (Conec poetes que del dolor n'han fet grans obres, però la poesia de la Maria Ferrer era una altra cosa).

Els meus pares encara tingueren dos fills més, durant els difícils anys 40: en Jordi (1942) i la Rosa (1946). Cap al final de la dècada (1949), esdevingué una cosa que ens marcà: tornàrem al Masnou, a passar els estius. La mare es revifà: tornava al Masnou! El pare hi venia els caps de setmana i per les seves vacances. A principis de setembre

Àngel Portell

tornàvem a Girona, i llavors fèiem llargues passejades per la Devesa i els afores de la ciutat, que eren idíl·lics, acompanyats per Dolors Mosset, l'àvia de casa. Els diumenges anàvem a missa al Carme, i sortint passàvem per la plaça de les Castanyes. Entràvem a can Baró i compràvem un ram de clavells. L'àvia el posava davant del retrat de l'oncle Jaume, el santet de casa, que tenia un marc de vidre blau cel. Bona part de la felicitat de la nostra infantesa la devem a l'estimadíssima àvia.

Els quatre germans de seguida vàrem adaptar-nos al Masnou i la Tasseta de Plata de l'avi Jaume, com si hi haguéssim viscut sempre. Els migdies a la platja i les tardes al Garrofer de l'Índia, sempre amb la colla d'amics i amigues que havíem fet. Més tard, vàrem canviar els pins i els garrofers pels balls de tarda del Casino (al so de la *Parrak Jazz*, que ja amenitzava les ballades de joventut de la nostra mare). El nostre *Club* era el *toldo* de la platja, on Àngel Portell exercia de cap de colla: els Pericot, en Cinto Bertran, en Joan Comellas, en Carles Maristany, en Lluís Esparch, en Vaquer, en Plandiura... i els Arquimbau i els Lli-

nàs, veïns de *toldo*... També en Joaquim Gisbert, alumnes ell i jo de la recordada Donya Maria, i en Joan Camps, etc., tots els amics que retrobo a les planes de *Gent del Masnou*.

L'empresa on treballava el meu pare el va traslladar a Barcelona i cap allà vàrem fer cap. Això comportà un altre canvi important a les nostres vides. Havia mort l'àvia, a Girona, i l'avi la seguí poc després d'arribar a Barcelona (1959). Va ser molt dur. Els mesos que passaren a causa d'aquest canvi de domicili restàrem al Masnou. Vaig exercir de mestra a les Escolàpies. Potser deveu conèixer alguna de les meves alumnes de llavors (curs 1957-58).

A Barcelona vàrem fer noves amistats i retrobarem les que els nostres pares hi tenien, sobretot del temps de la guerra. Vivíem a Sant Gervasi, concretament al Putget. Ens hi vàrem adaptar bé, però el pare enyorava Girona. Es va enyorar sempre. La meva germana Rosa es tornà ben barcelonina. Els quatre germans ens anàrem casant: la Montserrat, el 1963; jo, el 1965, i en Jordi, el 1967. La Rosa marxà a la Universitat de Pennsilvània, a estudiar Antropologia, i

allà va conèixer en Lou: es van casar el 1972. Jo, que festejava des dels darrers temps de Girona, en casar-me amb un gironí, hi vaig tornar. Les meves germanes varen anar a parar, una vegada casades, a Alemanya i als Estats Units; en Jordi, al Masnou. (Per completar la diàspora, el meu germà és a l'Argentina). Com que això havia passat en diverses generacions, la Maria Ferrer deia que érem *el Tercio*.

Visc enyorada del Masnou, creieu-me. Els estius que hi vaig passar, el curs que vaig fer classes a les Escolàpies, són del millor de la meua vida. Darrerament, he pogut comprovar que encara hi tinc amics. Ens falten els pares: ella, la Maria Ferrer, des del 23 de desembre del 1985; l'Àngel Portell, des del 10 d'octubre del 2001. El seu record va tan unit al Masnou que no puc pensar en ells sense recordar l'altre.

La dedicació del carrer de casa a la meua mare va ser, per a tots nosaltres, i singularment per al nostre pare, motiu de satisfacció i de reconeixença vers la *Gent del Masnou*, que tant hi van contribuir. Gràcies, companys de joventut! Gràcies, a tothom del Masnou!

La punta de la llengua (39 ter) Per Esteve Pujol i Pons

Ara que s'acosta Nadal, insistiré en uns quants punts que ja vaig remarcar en una altra ocasió ([19] Nadal 2010):

El primer premi de la Rifa de Nadal es diu **LA GROSSA**.

El dia 24 de desembre és la **VIGÍLIA DE NADAL**. No l'anomenem de cap més manera.

La nit del 24 al 25 de desembre és la **NIT DE NADAL**; nosaltres no parlem ni de nits bones ni de nits velles!

Del dia 31 de desembre, en diem la **VIGÍLIA DE CAP D'ANY** i el **DIA DE L'HOMME DELS NASSOS** i també **DIA DE SANT SILVESTRE**.

La nit del 31 de desembre a l'1 de gener és la **NIT DE CAP D'ANY** i hi celebrem la **REVETLLA DE CAP D'ANY**. El dia 1 de gener és **CAP D'ANY** o **NINOU**.

La nit del 5 al 6 de gener és la **NIT DE REIS**.

I, de la desfilada dels Mags d'Orient, en diem la **CAVALCADA**. I, als Reis, els anomenem **MELCIOR, GASPÀR i BALTASAR** (si no sou valencians, digueu aquests tres noms sense la R final).

Les cançons tradicionals durant aquests dies s'anomenen **NADALES** o **VILLANCETS**, o simplement **CANÇONS DE NADAL** o **CANÇONS NADALENQUES**.

Dels versos típics, també en diem **NADALES**; i la que recitem a l'hora del **DINAR DE NADAL**, l'anomenem **DÈCIMA**

DE NADAL.

La propina que es dóna en els dies nadalencs es diu **ESTRENA** o **ESTRENES**.

Quan parlem de Nadal no en diem pas *ELS NADALS, així en plural, sinó sempre **NADAL** o **EL NADAL**, en singular. P.ex., *celebrem el Nadal, us felicitem el Nadal, us desitgem un bon Nadal, per Nadal serem a casa, Nadal és una festa molt bonica...* (No hem de dir pas **Aquest any passarem els Nadals a casa; *On sereu aquests Nadals?*)

Com tots els nadons, el **Nen Jesús** porta **BOLQUERS**, no pas *PANYALS, ni molt menys *PENYALS (si anés faixat amb *penyals*, que vol dir pedres grosses, roques, rocs... segurament li farien molt de mal, pobret!). I dorm en un **BRESSOL** (el mot *CUNA no existeix en català).

De la beguda escumosa tan típica de Nadal, en podem continuar dient **XAMPANY**, així ho reconeix el Diccionari de la Llengua Catalana (si ompliu un albarà comercial, vigileu-ne la procedència geogràfica per anomenar-la correctament perquè Comerç no us busqui les pessigolles). Quantes persones obsessionades per dir-ne **CAVA**, no tenen pas cap mania a dir **CONYAC** a allò que haurien d'anomenar **BRANDI** o **BRANDY**!

IL·LUMINACIÓ

J.F. Kennedy, 20-22 nau A
(cantonada amb el Camí del Mig)
93 540 33 47 el Masnou
www.mosiluminacion.com

Tenim tota mena de material elèctric. Especialistes en Leds, il·luminació interior, exterior, decorativa i industrial.

Aquest Nadal il·lumina la teva llar al millor preu i baix consum.

MICHELIN

CENTRAL PNEUMATIC

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic · Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28. T. 93 555 53 03

Bones Festes
òptica el masnou

Av. Joan XXIII, 39
El Masnou 93 540 30 81

Mobles Vilalta
PRIMERA CASA AL MASNOU
Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

Bon Nadal

Bon Nadal

A T

àngel tena
JOIERS

Pere Grau 14, 93 555 64 51 · El Masnou

ESPECIALISTES EN DIAMANTS

EL DIA DESPRÉS

Per Joan Camps i Ortiz

La frustració personal arran el resultat de les eleccions no em mou al ressentiment contra cap de les propostes ideològiques que s'han presentat; ans al contrari, crec que és bo assumir la realitat que, en contradir les expectatives més desitjades, ens obliguen a reflexionar i ens assenyalen els punts que, no sent essencials, amplien els marges de la nostra tolerància.

Faig aquesta crònica en clau de confessió, comparant el que jo hagués volgut que passés i el que realment ha passat. Davant el descrèdit acumulat per la política parlamentària, tampoc jo, com la majoria dels ciutadans, he pogut escollir la millor opció i m'he hagut de conformar amb la formació que m'ha semblat menys pitjor per les meves expectatives de país. Cap dels elegits no mereixen per a mi la majoria absoluta, però les meves preferències les condicionava la prioritat de la independència de Catalunya, la qual cosa només era factible si Mas assolía prou escons prop o sota el llindar de la majoria absoluta. Comparativa-ment parlant i amb tot el meu rigor crític, Mas, sent també un patiment, quedava anys llum de la inevitable Alicia Sánchez-Camacho perllongant-nos la llarga ombra de la majoria absoluta d'un Rajoy que ni fa ni deixa fer.

Prestar-li el vot a Mas, tot i ser una aposta arriscada, era l'única que m'oferia l'estat català dintre dels quinze anys que tinc de marge d'acord amb l'esperança de vida que em marca el meu cicle vital. Les altres opcions en teoria més properes que CiU eren ERC i SI sense cap menyspreu per a les CUP, però cap d'aquestes opcions podia liderar la independència i tal com es veu a venir mai no podríem assolir l'Estat propi que, sigui dolç o sigui amarg, jo anhele assaborir.

Arribada la matinada del dia després i fent un esforç d'assimilació amb generositat democràtica, m'adono que el marc parlamentari, m'agradi o no, reflecteix la realitat pura i dura que havent emergit de la voluntat popular és

el més bo i millor abastable. Diguin el que diguin els qui ho diguin, Mas no ha estat derrotat, segueix sent el cap de la força més votada a una distància que doble amb escreix els escons que en empat tècnic ocupen la segona, tercera i quarta formació del ventall parlamentari. Amb aquesta majoria, a Mas no li cal emular l'àliga Fènix ja que les flames —el desgast de governar, les retallades, els atacs execrables abocats des del clavegueram de l'altiplà i l'esforç físic i mental de la campanya electoral— no han estat prou per anihilar-lo. El plebiscit era una proposta sortida del clam popular de l'Onze de Setembre, i la legitimitat democràtica de les urnes no han volgut prestar el vot reforçant la majoria que demanava Mas per a CiU, ans al contrari han volgut estendre la responsabilitat del mandat popular a totes aquelles forces que havien assumit el dret a decidir com a propi. No fem ara el ridícul, els partits amb pancarta a l'11S no poden treure pit dient que Mas ha perdut i ells han guanyat, els números canten i, si no són capaços de repartir-se la victòria de la veu de les urnes ni de trobar acords per assumir responsablement els resultats, que en l'essencial no han variat des de la manifestació, tornem a ser on érem: en la picabaralla partidista, on les prebendes de tenir cadira particular al Parlament fan que els ratolins que les ocupen es creguin els reis de la selva per tenir el cap quasi tan gros com la cua del lleó.

La inèrcia matemàtica clama per un acord de govern tripartit CiU, ERC i PSC, que, sense pervertir la correlació de forces, configurarien una majoria absoluta de 91 escons —67% del Parlament—, susceptible de formar govern amb un repartiment equitatiu directament proporcional al pressupost al marge de les respectives equidistàncies ideològiques de les tres formacions. A CiU li correspondria governar la gestió del 54,9% del pressupost, a ERC el 23% i al PSC 21,9%. Dins d'aquest marc de distribució, que cada formació hi posi les conselleries més adients a la seva aptitud de gestió i per definició d'acord a la quota de pressupost que li haurien atorgat les urnes: una alternativa de manual de demostrada eficàcia a les empreses catalanes que encara funcionen.

Aquesta vegada els tres partits amb majoria d'escons no haurien de pervertir l'ordre per fer fora el guanyador que van significar les aventures del tripartit i de l'entesa, i en lloc de fer experiments podrien anar per feina. Mentrestant estem atents al *sostenella y no enmendalla* de Rajoy empatxat de constitució, que ens doni lliçons a Espanya liderant l'atur i els merders que té engegats amb la Corona, el Constitucional, la joia de Bankia, els trens i els aeroports que no van enlloc, el corredor central, els interessos del deute impagables, la FAES, la Conferència Episcopal i la premsa amiga, que li doni mes feina i mals de cap que el pitjor enemic imaginable.

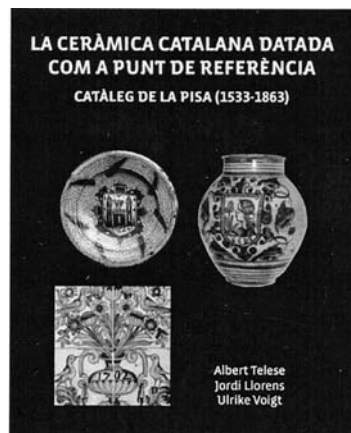
Cròniques

Presentació del llibre: LA CERÀMICA CATALANA DATADA COM A PUNT DE REFERÈNCIA

Catàleg de la pisa (1533-1863)
D'Albert TELESE, Jordi LLO-
RENS i Ulrike VOIGT

Editat per l'Associació Catalana de
Ceràmica

Per Joan Muray
Vocal de Cultura

Aquest magnífic llibre, veritable catàleg de la ceràmica del nostre país, que abasta un període que va des del 1533 al 1863, més de tres-cents anys, fou presentat al Museu del Modernisme Català el passat dia 22 de novembre pels seus autors: Albert Telese, Jordi Llorens i Ulrike Voigt, i editat per l'Associació Catalana de Ceràmica.

El llibre, en gran format, recull, en 304 pàgines, 400 fotografies en color i 20 en b/n, les 112 peces de pisa catalana que duen data inscrita.

Aquestes 112 peces datades, tal com va dir un dels autors, estan escampades arreu de Catalunya; però, entre múltiples llocs, podríem destacar-ne el monestir de Poblet, Lleida, Ca les Monges (Alella) i Can Teixidor (el Masnou).

A part del seu gran valor intrínsec com a catàleg de la ceràmica catalana de més de tres segles, per als masnovins té un valor afegit, que, entre les 112

peces de les quals es pot constatar la data, cinc d'elles les tenim a casa nostra, concretament a Can Teixidor, i altres tantes a Ca les Monges d'Alella, un dels dos pobles "pares" del Masnou.

Can Teixidor, aquest gran casal masnoví, on, tot i que me'l conec força bé, cada cop que hi guio una nova visita hi descobreixo alguna cosa de nou, com ara aquest conjunt ceràmic.

50 ANYS DE LA NEVADA DEL 62

Per Joan Muray
Vocal de Cultura

Aquell fet de la natura, que per sort només es dóna, segons el saber popular, un cop cada segle o cent anys, fou una meravella per als qui la gaudírem, ja que no va haver-hi de lamentar danys personals, només trastorns en la vida quotidiana.

Ara, en complir-se'n els cinquanta anys, se'n farà al Masnou dues exposicions, que preparem conjuntament l'Ajuntament de la Vila i *Gent del Masnou*, que es podran veure al Museu Municipal i a la nostra Sala d'Art.

Estiguen a l'aguait dels programes i cartells que ho anunciaran.

Les imatges, de les quals sortiran les exposicions, provenen, per part de l'Ajuntament, del seu fons gràfic i, per la nostra part, d'imatges que ens han deixat els socis. Ho hem fet d'aquesta forma ja

que, en ser imatges particulars, la majoria fetes a l'entorn dels seus habitatges, són menys vistes i ens permetran gaudir d'uns indrets que fins ara només coneixien els seus autors.

La mostra es podrà veure —estiguen atents als programes— des del 15 de desembre en ambdós llocs; mentre que la cloenda, per part de *Gent del Masnou*, serà el 24 de gener del 2013. Des d'aquesta pre-crònica donem les gràcies a tots els socis que, mercès a les imatges que ens deixaren, han fet possible aquesta mostra històrica. Una mostra que, mentre per a uns serà de record, per a altres serà de descobriment, ja que molts dels masnovins actuals mai no han vist el poble amb un mantell tan gruixut; a part que el Masnou d'aleshores era força més petit que actualment, sense quasi pisos i molts pocs cotxes, un poble que rondava tan sols els 6000 habitants.

Per tant, convido a tots els socis a visitar-la—i molt especialment els qui deixaren fotografies— i a tots els masnovins en general.

EXPOSICIÓ
CINQUANTA ANYS
DE LA NEVADA
DEL 1962

Del 15^è de desembre de 2012 al 12 de gener de 2013 a la Sala Joan Coquellas (Edifici Centre)
Inauguració: 15 de desembre a les 19 h

Del 15 de desembre de 2012 al 24 de gener de 2013 a Gent del Masnou
Inauguració: 16 de desembre a les 12 h

Consulteu-ne els horaris a:
www.elmasnou.museunautica

Ajuntament del Masnou
Amb la col·laboració de:
Diputació de Barcelona
GENT DEL MASNOU

ON EL VENT ENS PORTI

Per Josep Condeminas

Quan l'u de març de 1999 el globus *Breitling Orbiter 3* es va enlairar d'un petit poble dels Alps Suïssos, no sols es va convertir en el primer globus tripulat a fer la volta al món sense escales sinó que també va posar fi a un llarg històric d'intents per aconseguir-ho. Potser podríem considerar que tot va començar com un joc en el llunyà any de 1783, en el poblet de *Vidalon d'Annonay*, al sud-est de França, davant d'una multitud que, atònita i divertida, contemplava com els germans Joseph i Étienne Montgolfier, uns reconeguts fabricants de paper, cremaven palla i llana i feien que el fum s'introduís dins d'una bola de paper, i que poc després aquesta s'enlairés pels aires. Cap dels dos germans no es podia imaginar que amb aquell innocent joc s'iniciava la conquesta de l'aire per part del home.

Aquest fet històric succeïa al mes juny i, per la seva repercussió, al setembre del mateix any un altre globus més gran i primorosament decorat s'enlairava a Versalles davant del reis de França. Si aquest fet va resultar històric per la presència dels monarques, jo crec que va ser-ho molt més perquè per primera vegada un éssers vius volaven pels aires, concretament un xai, un gall i una oca. Un cop aterrats, van merèixer ser enviats al zoològic reial de Versalles on van ser tractats amb grans miraments, com uns herois. Tot i que això sembli pintoresc, la veritat és que va ser un gran pas, ja que, tot just trenta dies més tard, un altre globus, també dels germans Montgolfier, prou gran perquè pogués ser tripulat per dos homes valents, concretament el jove físic François Pilatre de Rozier i l'oficial d'infanteria François Laurent, marquès d'Arlandes s'enlairés fins a una altura

de mil metres. L'aeròstat, com en deien els germans Montgolfier, va creuar el riu Sena, va sobrevolar l'Escola Militar i els Invàlids i va aterrar a l'actual Place d'Italie. En total, trenta minuts de vol. Tota una fita. Des d'aquell dia, la seva evolució va ser imparable, i seria prolix intentar explicar-ne aquí tot el desenvolupament fins a l'actualitat. Però, tornem al principi.

La proesa de ser els primers a fer la volta al món en globus correspon a Bertrand Piccard i a Brian Jones. El primer pertany a una nissaga d'intrèpids exploradors, ja que el seu avi, Auguste Piccard, al 1932 va pujar amb un globus a l'estratosfera per estudiar els llamps còsmics, així com també va baixar a les profunditats marines. El seu fill Jacques, pare de Bertrand, amb un batiscaf i a la profunditat de 10.912 metres va explorar la fossa de les Illes Marianes. La travessia del *Breitling*

Orbiter 3 va durar exactament vint dies i en aquest temps va recórrer 41.920 quilòmetres. L'aventura d'aquest vol no va estar absenta de perills i dificultats. De fet, Piccard ja ho havia intentat en dues ocasions, que es van convertir en sonats fracassos, però la dita que a *la tercera va la vençuda* en aquest cas va ser veritat. Per a un viatge d'aquesta envergadura, la clàssica cistella de vímet va ser substituïda per una cabina metàl·lica de sis metres de llarg, pressuritzada i amb una capa de protecció tèrmica i escuma ignífuga. També portava cuina, provisions, dues lliteres, equip de ràdio, ordinador, equip de supervivència i una bona quantitat de bombones de nitrogen, propà i oxigen líquid, així com panells solars per carregar les bateries de bord. Auxiliats també per un centre de control que des de Suïssa els enviava informació meteorològica i dels corrents d'aire més favorables. Naturalment, els cremadors que portaven podien fer que el globus pugés o baixés a voluntat dels tripulants, però no dirigir-lo amb total fiabilitat en una direcció determinada. Els mateixos Piccard i Jones deien que el secret del seu èxit no va ser vèncer als vents, això era impossible, sinó harmonitzar-s'hi. Fins i tots i en un clima de cordialitat, es van permetre expressar-se de forma poètica, encara que també amb certa ironia dient que l'únic que van haver de fer va ser deixar que la Mare Natura els acollís als seus braços i els portés al voltant del món per després deixar-los a terra suaument. Fa anys que en el turó del Pi de l'Índia un grup de persones observàvem la maniobra d'enlairament d'un globus tripulat. On aneu? –vaig preguntar a un dels tripulants–. On el vent ens porti –va contestar. Res més cert.

Fonts consultades: les revistes "Historia y Vida" i "National Geographic"

TAXIS DEL MASNOU
93 540 33 18
A qualsevol hora

escola de música

Emma Calvo

T'agrada cantar? T'agrada el gospel?

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

PLE DE LLANA

katia

Totes les novetats de temporada; i et guiarem per fer els teus regals de Nadal. Tenim moltes idees.

Pl. de Catalunya, 4 (darrere l'antic correus). Tel. 647 751 702

www.ctbteia.com

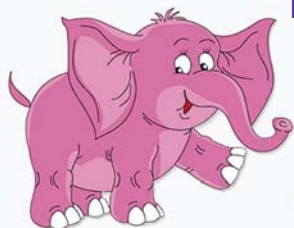
**CLUB DE TENNIS
BARCELONA-TEIÀ**

Ramon Llull, 12 T. 93 555 37 00

*Us desitja Bon Nadal
i un Felç Any Nou 2013*

Reserva les teves joguines i, si vols, te les muntem i guardem

**marky's
joguines**

Itàlia, 29 el Masnou (davant del Mercat Municipal)
Tel 93 555 45 81 · www.markysjoguines.com

La teva
botiga de joguines
al Maresme

GRUP SABATÉ

INSTAL·LACIONS · PUNT DE SERVEI ENDESA · VIDEOCLUB · ELECTRODOMÈSTICS · AIRE CONDICIONAT I CALEFACCIÓ

Navarra, 22 local 9-10 el Masnou

Electrodomèstics 93 555 99 53 · master.sabate@mastercadena.cat

Instal·lacions 93 555 97 44 · inssabate@terra.net

Punt de servei Endesa 93 540 13 77 · inssabate-anna@olgals.e.telefonica.net

Videoclub, (Joan XXIII, 34) 93 555 57 01 · videoclubsabate@gmail.com

*Sols tu pots prémer l'interruptor
que dóna llum al teu cor.
Tan senzill com un clic
per sentir la claror.*

Instal·lacions Segarra i l'Endoll

us desitgen un molt Bon Nadal i Feliç Any Nou

Pere Grau, 72, el Masnou
93 555 12 52 · 93 540 28 75
www.germans-segarra.cat
info@germans-segarra.cat

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

restaurant

PLE DE BO
Marc Claverol

CUINA DE MERCAT - MENUS PER A GRUPS

Prat de la Riba, 54 Tel. 93 555 13 04 - el Masnou
www.restaurantpledebo.com

SALA
AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

Eli Vingals
Plata i complements

Bon Nadal

Prat de la Riba, 95 el Masnou
93 555 62 41 elivinyals@yahoo.es

Històries de la vila

Per Joan Muray

L'AVENTURA DE NAVEGAR —tres mostres masnovines—

(1)– 1879. A l'Amèrica Central, en un viatge comercial, amb la polla-cra/goleta **ARAUcana**, comanada pel capità Salvador Millet i Pagès, un capità bregat.

El relat d'aquest viatge és en un quadern de bitàcola i, com és sabut, en aquesta mena de documents les anotacions són molt minses, talmant com un telegrama; però, tot i amb això, se'n pot treure el suficient per veure un tipus de viatge.

El que no se'n pot saber és quina càrrega transportava; el document parla d'*efectos* (no especifica quins); però això, en el cas present, no és necessari, i a més les càrregues habituals ja han estat esmentades en altres històries.

Els quaderns de bitàcola s'utilitzaven per a un sol viatge. El que ens ocupa fou signat a la primera pàgina amb data 20 de novembre de 1879. Ho feia, a més del capità Salvador Millet, el mestre d'aixa Pau Jovany i el calafat Ciprià Pagès.

La data de sortida de Barcelona fou el 9 de desembre de 1879, i en principi havien d'anar fins a Trinidad de Barlovento (l'actual Trinidad/Tobago), on arribaren el 13 de gener del 1880, amb un total de 33 singladures.

El retorn a Barcelona fou el 15 de setembre del 1880. Havien passat més de nou mesos des que va sortir i, a més, tota la tripulació havia passat dates significatives fora de casa, en alta mar, com Nadal, Any Nou i Festa Major.

Però aquest llarg període de nou mesos era perquè havia fet diverses rutes comercials, entre les quals cal esmentar que va travessar l'Oceà Atlàntic dues vegades. Anem a pams i vegem totes i cadascuna de les rutes.

1- Sortida de Barcelona el 9/12/1879; arribada a Port of Spain (capital de Trinidad/Tobago) el 13/1/1880, on deuria descarregar els *efectos*. 33 singladures.

2- Sortida, amb nova càrrega, de Port of Spain el 7 de febrer del 1880, fins a San Thomas —no sabem quin dels diversos

ports amb aquest nom—, on arribà el 12; total 5 singladures.

3- De San Thomas, amb altra càrrega, va sortir el 16 de febrer de 1880; travessà de nou l'Atlàntic, però no de retorn a casa sinó fins a les Illes Canàries. Va arribar a l'illa d'Alegranza —al nord de la de Lanzarote— el 21 de març. Total 34 singladures.

4- D'una altra de les Canàries, de Fuerteventura, va partir del port de Tiñosa el 9 d'abril del 1880: enfilà de nou el gran oceà amb una nova càrrega fins al port de Guiria, Vençuela, on va arribar el 30 d'abril; 22 singladures.

5- Va partir de Guiria el 24 de juny, i aquest cop, amb altres càrrega, enfilà el camí cap a Europa; travessà l'Atlàntic en direcció a Vigo, Galícia, on arribà l'1 d'agost d'aquell mateix 1880; 34 singladures.

6- I per fi, sortint de Vigo l'1 de setembre, i voltant la península Ibèrica i remuntant el Mediterrani, arribà a Barcelona 15 de setembre del 1880; 14 singladures.

Deveu haver observat que entre viatge i viatge hi ha dies entremig, sense anotació; això era perquè havien d'esperar per tenir nova càrrega, ja que no marxarien pas de buit. No hauria estat rendible. En algun d'aquests viatges, s'hi pot tro-

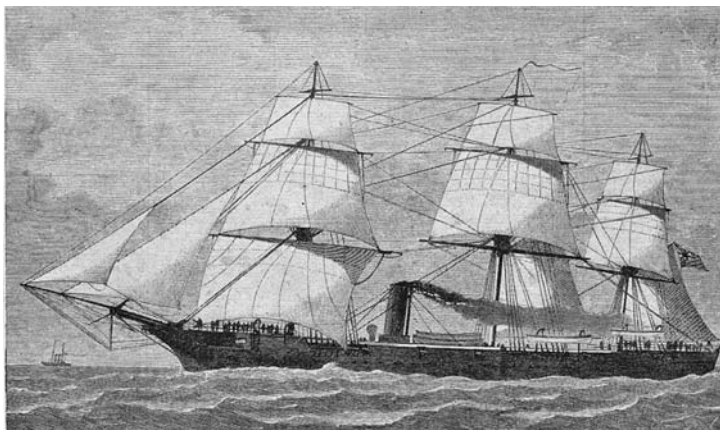
Capità Salvador Millet i Pagès (el Masnou 1853-Barcelona 1915).

bar algun terrible temporal, alguna seriosa avaria a la nau, i en d'altres, com al present, uns dies de mar en calma, allò que anomenen *calma xixa*, uns dies que no bufa ni un alè de vent.

El capità Millet ens la descriu d'una forma ben singular.

Als cinc dies entre Port of Spain i San Thomas ja en tingueren dos; el segon deuria ser de calma absoluta, ja que a la part on va la part tècnica, no n'hi ha cap, només tres cops *CALMA* en lletres immenses. I en ple Atlàntic, quan va en direcció a les Canàries, en van patir uns quants dies més, deuria ser tan forta que, a més de posar *CALMA* en lletres grans, hi va afegir: *Continuamos ésta con la puñetera calma*, i encara, un altre dels dies, deia *Sigue la mil veces maldita calma*.

Aquest capità, com molts de masnovins, al final de cada pàgina del quadern, al final del dia, hi posava: *D.N.G. y la V. de la Cisa* (Déu ens guii i la Mare de Déu de

Vaixell mixt, a vela i vapor, de l'època del relat.

la Cisa), tota una declaració de principis.

(2)– 1884. A l'Amèrica del Sud, tant a l'Atlàntic com al Pacífic, d'un masnoví en vaixells de vapor.

Aquest segon relat, ens l'aporten les anotacions d'un altre masnoví, tot i que aquest, pels seus escrits, deuria treballar com a cambrer en un vaixell mixt, dels que anaven a vela i vapor. Era l'any 1884, al vapor italià *Reina Margarita*.

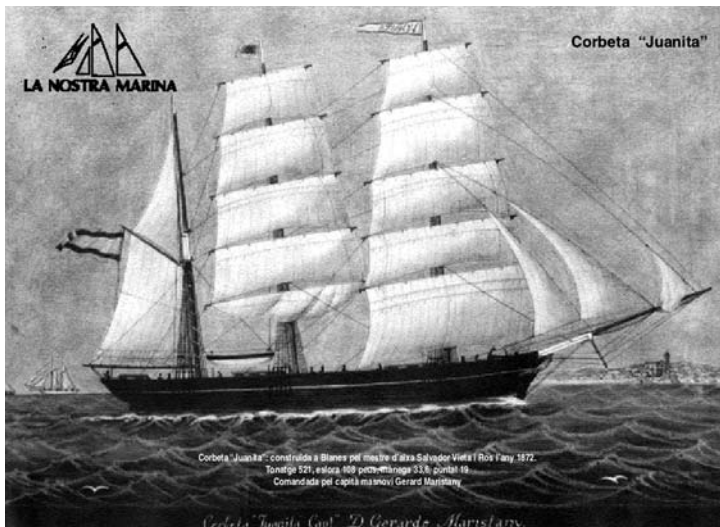
Comença dient que sortiren del port de Barcelona el 3 de desembre del 1884 i arribaren a San Vicente –no sabem quin, però sí de la península ibèrica– el dia 9, en sis dies de travessa. Al cap de tres dies sortiren en direcció a Montevideo, Uruguai, on arribaren el 24 del mateix mes; 19 dies de singladura, ja que tres estigueren a San Vicente.

En canvi, a l'anterior relat, anant a un lloc de Centre Amèrica, van tardar 33 dies, i en aquest, per anar fins a la meitat d'Amèrica del Sud, en foren només 19. Ja hi havia una gran diferència entre un vaixell només a vela i un que ja incorporava, tot i que encara d'una forma rudimentària, les noves tecnologies com el vapor.

Quan arribaren a Montevideo no els deixaren entrar a port i els remeteren a l'illa de Flores, una mena de illotzeret, on passarien quatre dies, a tall de quarantena. El dia 28 hi entraren definitivament i en sortiren l'11 de gener del 1895. Hagueren d'esperar càrrega catorze dies.

Ara es dirigiren a l'altra banda del Riu de la Plata, a Buenos Aires, on arribaren l'endemà, dia 12. S'hi estan quinze dies, fins que salpen de nou, però aquest cop en una incursió fluvial pel riu Paraná, fins a Rosario, a l'interior de l'Argentina, on arriben l'endemà, 28 de gener.

Aquí s'hi està (ell) fins al 2 de febrer, quan surt a les 6 de la tarda amb tren cap a una altra ciutat argentina, a Córdoba, on arriba el dia següent, el 3, a les 8 del matí. S'hi queda fins al dia 14, quan a les 7 de la tarda torna amb tren a Rosario, on arriba el 15 a les 9 del matí. D'aquí reprèn el viatge amb vaixell, torna a Buenos Aires, i d'aquesta a Montevideo, d'on surt rumb al Pacífic, però a bord d'un altre vaixell. Deuria canviar de companyia, però no de feina.

Bergantí/goleta *Pronta*. També s'havia dit *Juanita*.

Era el 24 de febrer del 1895, i el vaixell era el vapor anglès *Galicia*, amb el qual arribaren a l'estret de Magallanes el dia 2 de març a les 7 del matí.

El mateix 2, a les 4 de la tarda, arriben a Punta Arenas, primera possessió xilena, d'on surten a les 6. Explica les magnífiques vistes que se succeeixen en passar la desembocadura de l'estret. Eren les 3 de la tarda del dia 3.

Esmenta que hi ha un fort vent del nord-oest i mar grossa del 3r. quadrant amb xàfec i pedregades constants.

El dia 9 de març arriben a Coronel, Xile, a les 7 del matí i embarquen carbó xilè, ja que en aquest sector de costa hi ha moltes mines. Mentre carregaven, el capità va deixar-ne uns quants de la tripulació, un vaporet i dues barques, per anar a visitar el cèlebre parc de Lota, que es troba a quatre milles del port de

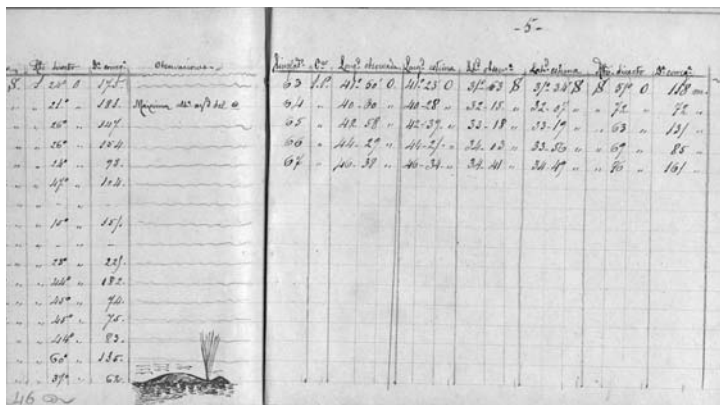
Coronel. Elogia la bellesa del parc, tot dient que a Europa pocs o cap n'hi ha com aquest.

El dia 10 a les 6 del matí surten d'aquí i arriben a Falcauno a les 10. Aquesta ciutat està en una formosa badia molt protegida de tots els vents.

A les 3 de la tarda del mateix dia surten cap a Valparaíso, on arriben l'endemà a les 9 del matí.

Des d'aquesta ciutat torna a viatjar amb tren, i ho fa el dia 17 a les 5 de la tarda, fins a la capital de la república, Santiago, on arriba a les 10 del vespre. S'hi està fins al 23, quan a les 8 del matí torna amb tren a Valparaíso.

I aquí s'acaba el relat d'aquest masnoví. Pel que sembla, els qui anaven en aquests vaixells, els primers a vapor, a més de fer els viatges amb menys temps que els velers, gaudien millor de la feina,

Dibuix d'una balena, fet per V. A. Ballester al quadern de pilot.

*Tallers Masnou
us desitgem un Bon Nadal
i un Felic Any 2013*

89
ANYS

Genís Oliveras, S L. Tallers Masnou

TALLERS MASNOU
1923-2012

Exposició venda i taller. Àngel Guimerà, 14. 93 540 31 57
genis.oliveras@gmail.com

Alcon

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

PROMOCIONS BOLART SL

Construcció
i reparació d'obres

Joan Llampalles, 17. El Masnou Tel. i Fax: 93 540 04 13

ISABEL

Bon Nadal i Felicitat Any

Joan XXIII, 66 · 93 555 01 35 · www.flors-isabel.com

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

En temps de crisi: una imatge i mil paraules

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou - El Maresme

Lluís Valls Mari

BON
NADAL
I FELICITAT ANY 2013

EL MASNOU

serveis

*Bones
Festes
de Nadal*

SERVEIS DE NETEJA

93 555 76 61
609 72 65 16

API
aicat 384

Finques Puig SL

Compravenda - Administració - Ass. jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 el Masnou

Tels. **93 555 10 60 / 17 61** · Fax **93 555 28 90**

www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

ja que els permetia fer sortides des dels diferents ports i anar amb tren a altres ciutats de l'interior, a no ser que aquestes sortides fossin també de feina, però ell no ho especifica, i és estrany, ja que és força meticulós.

Ell mateix, per les anotacions del quadern, es veu que deuria treure uns calcons extrems, ja que feia encàrrecs, d'aquí cap allà i viceversa, tals com fer de carter, perquè hi ha una llista de targetes que portava cap a Amèrica des de Barcelona, Tarragona, València, Gandia, Bilbao, etc.

Una altra curiositat del quadern és una llista de les provisions que estaven permeses, per llei, que els cambrers portessin: des de licors a cafè, de xocolata a conserves, de perfums a bombetes, etc. I posa les quantitats permeses per dia i, multiplicades pels dies de travessa, les quantitats que podien portar. Un altre sobresou.

(3)– 1891. A l'Amèrica del Sud amb el bergantí/goleta "PRONTA", durant onze mesos, al viatge de pràctiques com a pilot, del capità Vicenç A. Ballester i Camps.

Aquest pilot, que després fou capità, pràcticament no va arribar a exercir, ja que una greu malaltia li deformà un genoll cap al 1894. Després es va dedicar al comerç en general i a l'exportació i fou, a més, un important activista cultural del nostre país.

Va fundar o hi col·laborà en temes tan diversos com un setmanari satíric, unes escoles, associacions de presos polítics, etc. A més, fou el "pare" de la bandera catalana independentista, coneguda popularment com l'estelada.

Al seu quadern de pràctiques de pilot, hi

va anotar minuciosament singladures, latituds, horaris, etc. D'ell, en traurem les dates i dades que poden ser més interessants, ja que moltes, en ser tan tècniques, són avorrides.

El viatge va començar i finir a Barcelona; anà primer a Montevideo, Uruguai; després a l'Havana i Sagua, Cuba; i ja de retorn a casa.

Les pràctiques foren a bord del bergantí goleta masnoví *Pronta*, de 171 tones, que manava el capità Antoni Isern i Mirambell, i era propietat dels armadors Ros Hermanos. Tots ells, com veieu, del Masnou. Un d'aquests germans Ros era cunyat seu, ja que estava casat amb la seva germana Maria.

Per la meticulositat de les anotacions, vegem primer les entrades i sortides de port.

SORTIDES

Barcelona 26/8/1891
Montevideo 6/2/1892
Havana 16/5/1892
Sagua 1/6/1892
Maó 23/7/1892

ENTRADES

Montevideo 2/11/1891
Havana 30/3/1892
Sagua 23/5/1892
Maó 16/6/1892
Barcelona 26/7/1892

Veureu que hi ha molt de temps entre la sortida d'un port i l'arribada a un altre, que en deurien tocar d'altres de menor importància, i on, segurament, deurien esperar càrrega, ja que, ni essent de vela, ni que haguessin trobat calma podrien trigar tant en cada travessia.

Com ja he dit, a part de tecnicismes, poca cosa més hi ha; tot i amb això, hi ha al final del quadern un estudi que Ballester havia publicat al diari *El Diluvio* el 23 de febrer del

1890 sobre els càlculs d'un navegant anglès i les reflexions que ell hi aportà. Diu així:

Un experimentat navegant anglès, antic capità de la marina mercant, deia que l'altura d'una ona en un huracà és de 42 peus, o sigui 84 d'elevació. La distància del bressol d'una ona a l'altra no baixa de 380.

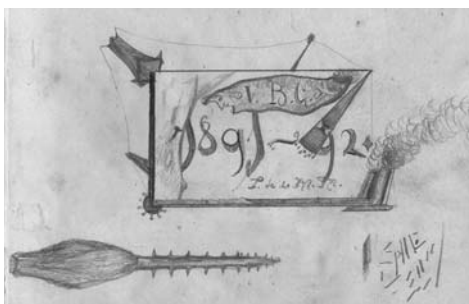
Aquestes mesures no corresponen a tots els mars, al Cap d'Homos i al sud dels oceans Atlàntic i Pacífic, aquestes mides són molt majors, i és aquesta la raó per la qual en aquells mars es perden, en proporció, més vaixells que als del nord.

Quan més al nord, més minva l'altura de les ones i la distància dels cims d'una a l'altra.

Segons l'experimentat marí, el mar Cantàbric és, entre els que envolten Europa, un dels més terribles; allà l'altura de les ones no baixa de 80 peus i passa de 389 la distància d'una a l'altra cima.

NOTES

- 1- Del quadern de bitàcola de Salvador Millet i Pagès (el Masnou 1853-Barcelona 1915). Germà gran del mestre Millet.
- 2- D'un masnoví (per ara desconegut)
- 3- Del quadern d'horaris del pilot Vicenç A. Ballester i Camps (Barcelona 1872-el Masnou 1938). Comerciant i activista cultural i polític. Creador de l'estelada.

Pàgina final del quadern. Dibuix de V. A. Ballester.

Curset trimestral de ioga

Inici del curs dimarts 8 de gener a partir de les 19.15. Sessions d'una hora i mitja.

Aprendreu tècniques de meditació, respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Preu trimestral: 75 €. Socis 65 €

Inscripcions a Gent del Masnou Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9
Vocalia Recreativa

LA CORAL XABEC AL FESTIVAL DE CANT CORAL DEL MARESME 2012

Per Esteve Pujol i Pons

Ens situem, amb el record o amb la imaginació, a les set del vespre del diumenge 18 de novembre a l'Ateneu Vilassanès de Vilassar de Mar.

La Demarcació del Maresme de la Federació Catalana d'Entitats Corals n'ha convidades tres a participar en una trobada de les que es fan periòdicament. L'amfitriona és la *Coral Englantina*, de Vilassar de Mar –Narcís Perich n'és el director–, i hi arribem de fora la nostra *Coral Xabec* –ja sabem que ens dirigeix la Montserrat Llagostera i la Bàrbara Llacay toca el piano– i la *Coral Perla de l'Havana*, de Mataró –sota el mestratge de F.Xavier Rosell. Un bon grapat de cantaires, doncs, disposats a fer una vetllada tot portant l'alegria de la música, del cant, de la joia de trobar-

nos junts i fer ben present que, malgrat tot i tothom, continuem creient descaradament, tossudament, que val la pena cantar amb el somriure als llavis.

Cada coral amb el seu estil, amb el seu repertori, amb les seves característiques peculiars, que mostren varietat i enriqueixen el conjunt.

La *Coral Xabec* va interpretar *Xumba, xumba* (trad. valenciana/Diego Ramon Lluch), *El ball de Sant Ferriol* (trad. catalana/J.L.Guzman Antich), *Cançó de taverna* (Apel·les Mestres/J.L.Guzman Antich), *El meu avi* (J.Ortega-Monasterio/F.Vila Gimferrer) i *Nocturnos de la ventana n.1 i 3* (F.García Lorca/F.Vila Gimferrer). De la gresca i tabola vam avançar melodiosament cap a la seriositat, si us abelleix

d'interpretar-ho així; almenys aquest cronista ho va veure d'aquesta manera. Com és costum en aquests aplecs orfeonístics, tots els coralistes plegats vam cantar una peça com a cant comú, en aquesta ocasió *Canticorum iubilo* (G.F.Händel), per cloure el concert. Cap a les cent cinquanta veus juntes feien el seu goig!

No hi van faltar les paraules de la coordinadora comarcal, Montserrat Grau, l'ofrena de records per a les entitats convidades, les salutacions de presidents i directors i eventuais retrobaments d'antigues amistats entre els assistents.

Un piscolabis generós als locals de l'Ateneu va donar ocasió de continuar l'alegria tan pròpia d'aquests esdeveniments.

I hi tornarem, i tant! Fins a la pròxima! Que ara ens toca preparar a fons el Concert de Nadal.

Les nostres famílies d'avui

Pel Dr. *Aleix Ripol Millet*. Psicòleg i mediador en famílies
ripolmillet@hotmail.com 619 522 582

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes... els fills, i a parella, els avis, la llar...

ARA VE NADAL

No matarem cap gall a casa... ja ve mort, net i envasat... o cuinat si es vol. Si demaneu a un nen que dibuixi un gall que potser menjareu aquests dies, és fàcil que us pinti un pollastre a l'ast.

Nadal: festes religioses per a uns i tradicionals per d'altres: tant si a casa commemorem fets de fa dos mil anys o si retrocedim a la nit dels temps, els valors que ens aporta són de festa, solidaritat, proximitat, estimació...

L'*american way of life*, restringit com a realitat als països occidentals rics, però desitjat per la resta del món que té televisió, ha convertit el Nadal en un mercat. S'il·luminen els carrers menys per promoure alegria i pau que per promocionar el consum; s'envien felicitacions per fer propaganda d'*El Corte Inglés*,

s'embolica l'amistat, l'amor, la tendresa en el paper de regal dels anuncis de la tele... (*la chispa de la vida... young for ever... pensant en tu...*).

Són moltes les famílies que pateixen severament la crisi actual. Algunes de forma totalment negativa. Algunes altres, tal vegada menys afectades, podem rescatar de l'actual situació la recuperació d'alguns valors nadalencs que no es basen exclusivament en el confort, en el mercat.

Ja sabem que, als nens, els convenc més el que practiquem que el que prediquem. En primer lloc perquè el seu domini del llenguatge és encara insuficient i en definitiva perquè –segons Einstein–: *Donar exemple no és la principal manera d'influir sobre els*

altres; és l'única manera. Albert Einstein (Ulm, Alemanya, 14/3/1878)

Cada família sap de quina forma concreta pot viure i ajudar els seus fills a valorar els autèntics valors religiosos o socials del Nadal. Pot ser:

– Recuperar, ni que sigui per uns dies, la ingenuïtat, la innocència, la bona fe o l'esperit religiós, que implica decorar junts la casa, o fer el pessebre o aixecar l'arbre de Nadal.

– Congregar la família, restaurar lliams afluïxats, *pelillos a la mar* o recordar temps millors, potser amb familiars que ja no hi són, no és cap carcada.

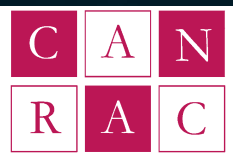
– Sortir tots junts (si en fa de temps que no ho fem!) a voltar, al teatre o al cinema.

– Rebre i enviar felicitacions a la família, als amics i parents que fa temps que no veiem.

– Dinar, cantar nades junts, recitar el vers.

– Un regal necessari i valorat pel nen o per la noia, millor que 10 *xorrades* inútils.

Bon Nadal, famílies!

Comandes a:
www.canrac.com

fins al dissabte 15

A partir del 15 cal confirmar disponibilitat

93 555 16 64 Mestres Villà, 101, el Masnou

Pere Alabau

Obres i Reformes

Especialitat en cuines i
cambres de bany

*Bon Nadal
i Felicitat Any*

Lluís Millet, 43 bx.
629 773 331 el Masnou
pere-alabau@hotmail.com www.perealabaureformes.com

Automòbils Rijor S.L.

Servei oficial OPEL

Taller distingit

MAPFRE

Siempre Opel

Amb Siempre Opel,
disfruti més temps
del seu Opel

FINS A

30% dte. en peces*

10% dte. en mà d'obra

* Oferta no acumulable a altres promocions. Dte. aplicable a totes les operacions de taller mecànic. Exclòs accessoris i neumàtics. Vàlid fins al 31 de desembre de 2012

República Argentina, 29 El Masnou Tel. 93 540 42 05

Anecdolari masnoví

Per Joan Maresma

COSES DE TEATRE I D'ELS PASTORETS

Com a tot arreu, al Masnou hi ha hagut quadres d'afecionats al teatre que han fet representacions d'obres amb més o menys encert en diferents èpoques i, també com a tot arreu, s'han produït situacions que han provocat rialles del públic i el desconcert dels actors o que han passat desapercebudes pels espectadors.

Fa molts anys al Casino representaven l'obra "Don Juan Tenorio". De *Don Juan*, en feia un de Can Cabeça i de *Don Megias* un de Can Patena.

A l'escena en què en *Centellas* i l'*Avellaneda* aposten pels fets de l'un o de l'altre, els actors, en lloc de dir:

–Pues yo apuesto por Tenorio.

–Pues yo apuesto por Megias.

Tot fent brometa, però en to seriós digueren:

–Pues yo apuesto per en Cabeça.

–Pues yo apuesto per en Patena.

Aquesta altra molt més antiga succeí en el vell *Circo*, lloc on ara hi ha La Calàndria, on feien una obra en castellà. En aixecar el teló, un dels personatges deia:

–Mala noche se presenta.

Al mateix temps que deia aquestes quatre paraules, el públic va esclatar amb una sorollosa rialla, davant la sorpresa dels actors, que no en sabien el perquè, ja que l'obra tot just començava i, a més a més, era un drama.

El motiu d'aquelles rialles del públic era que, al mateix temps de sonar la frase *Mala noche se presenta*, entraven a la sala, una mica tard i procurant passar inadvertits, la coneguda família de "Can Malanit".

A la Catequística, fent *Els Pastorets*, a l'escena en què Satanàs, ple de ràbia perquè ha nascut Jesús, envia els dimonis a sembrar el mal per tot el món, tot acomiadant-se d'un dels dimonis li digué... *Adéu-siau, germà!*

En una de les últimes representacions d'*Els Pastorets* a la Catequística, en què feia de Satanàs en Rosés de Can Malanit, en la mateixa escena d'abans i amb aquella veu forta de tro que tenia, va dir: *...Déu meu, ajudeu-me!*

Aquesta vegada el públic va fer una gran rialla.

També fent *Els Pastorets*, als anys trenta, abans de la guerra, jo feia de Benjamí. Per fer més real la representació, sortia el burro de Can Galera acompanyant en Jonàs i en Mataties. A l'escena en què, tot plorant, canten la mort de l'ase, desesperats i desconsolats, des del darrere l'escenari es va sentir un gran bram de l'ase que, ruc com era, no sabia que era mort!

Finalment i també a *Els Pastorets* a La Catequística, a l'escena dramàtica en què el fill pròdig, en Naím, que era en Riera, en Jehú, que era en Planas, i l'Addaró, que era jo, quan el fill es llença als braços del seu pare i germà demanant el perdó, no sé què fèrem tots tres però caiguérem per terra tot rient nosaltres i més encara el públic.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

PIZZA ITALIANA DE CARXOFES I NOUS

Per a 4 persones

500 g de farina integral, d'espelta si és possible, **2 boles** de llevat fresc **40g**, **200 ml** d'oli d'oliva, **Sal** i l'aigua tèbia que calgui.

Ingredients: **1 kg** de carxofes, **1/2 kg** de cebes tipus Figueres, **100 g** de nous del país sense closca, **500 g** de mozzarella, **100 g** de formatge tipus danès, **Orenga** en fulles

Preparació:

Dissoldrem el llevat en **200 ml** d'aigua tèbia. Per fer la massa farem un volcà amb la farina i, al cràter, hi posarem el llevat dissolt; ho pastarem recollint la farina de fora cap a dins enèrgicament fins que quedi tot integrat; tornarem a construir el volcà i, al centre, hi posarem l'oli. Repetirem el procés, posant-hi aigua de mica en mica, fins a obtenir una massa que no s'enganxi a les mans. **Cal** pastar-la almenys **10 minuts**. La massa ha de reposar en un lloc calent, tapada amb un drap de cotó humit i tebi. **Al cap de 1/2 hora** veurem que la massa ha crescut i pressionem el drap humit; tornarem a amassar-la i estirar-la i farem la pizza circular, rectangular... la courem **10 minuts** a forn molt calent. **Saltejarem** la ceba i la carxofa tallada a làmines fines. Quan estiguin daurades i tovates, les traurem del foc. **Cobrirem** la massa precuïta amb la barreja de formatges, danès i mozzarella, la ceba, la carxofa i les nous. **La** fornejarem el temps just per fondre els formatges i la servirem aromatitzant-la amb l'orenga, que afegirem a l'últim moment.

Nota de l'autora:

Combineu els formatges en proporció justa: la mozzarella dona elasticitat i el danès cremositat. És molt digestiva ja que la carxofa assimila el greix del formatge, sovint difícil de digerir. Si acompanyem la pizza d'una amanida variada, obtindrem un menú complet.

A les nostres botigues, hi podreu trobar varietat de motlles per fer les vostres pizzes

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

(R)enaixença

Els nostres dramaturgs continuen imparables. *Pàtria*, de **Jordi Casanovas**, torna; aquest cop canviant de lloc i desplaçant-se a La Rambla, al **Teatre Poliorama** (fins al 16/12/2012, en principi). Per altra banda, **Mercè Sarrias** continua present a la **Sala Beckett** (Alegre de Dalí, 55, metro Joanic), fins al dia 9 de

desembre, amb la seva obra *Quebec-Barcelona*. Els nostres col·legues valencians (L'Horta Teatre, text de Roberto García, del 5 al 16) aterren amb (l'obra)

Eufòria al Nou Tantarantana Teatre (c/ de les Flors, 22). Finalment, Alfredo Sanzol i les esplèndides noies de **T de Teatre**, tot el mes (fins al dia 30) porten *Aventura!* a la Sala Fabià Puigserver del **Teatre Lliure** (Montjuïc).

El dia 8 i fins passat festes (fins al 31 de gener) el **Teatre del Raval** (c/ de Sant Antoni Abat, 12, prop del Mercat de Sant Antoni) recupera dintre de la programació familiar (dissabtes 18 h, diumenges a les 12 h) un clàssic entranyable i estandard nadalenc: *El conte de Nadal*, de **Charles Dickens**. ...Un punt de partida, oi? Un ànim de recapacitar, no?

El dia 13 el dramaturg de referència nostre **Ramon Vinyes** reapareix a la nostra Ciutat Comtal a través del bordell que regenta la senyora Remei, ...a través del text *Ball de titelles*. A la Sala Petita del Teatre Nacional de Catalunya (TNC). Imprescindible veure-la... a banda que..., de balls de titelles, ja n'estem farts i n'hem tingut prou.

Un nou festival, el Festival d'Art i Música Arenas de Barcelona (www.arenasfestival.com, ja xafardejareu) portarà moviment (cabaret, teatre musical, música, etc.) a la **Cúpula** d'aquesta antiga plaça de braus (Gran Via de les Corts Catalanes, 373) fins ben ben encetat ja el 2013 (fins al 16/02/2013).

El dia 22 acaben les representacions del Cicle "Aixopluc" que ofereix el **Teatre Lliure**, a l'Espai Lliure (Montjuïc), que ens ha permès tastar el treball de dotze col·lectius joves de creació escènica. Bravo.

L'espectacle *El bosc de Grimm* s'ofereix a la metròpoli en el marc de la programació **Nadal als Museus**. Del 27 al 30 de desembre. **CaixaFòrum** (av. Ferrer i Guàrdia, 6; prop de Plaça d'Espanya) acull aquesta activitat. En la mateixa línia, es presenta el 27 de desembre el taller i espectacle *La Màgia del Nadal a la Pedrera* (**La Pedrera**, c/ de Provença, 261, cantonada amb Passeig de Gràcia).

En aquest mes ple de pastorets i d'estels de Natzaret ens cal dir que volem una **renaixença**: clara, definitiva, alliberadora, suggeridora com la suma de més de mil esguards del nostre amor més ferm. I de **dimonis**... ja no en volem més. Cap més. Cap més. Prou.

assem
blea.cat

Al Masnou
!!! Decidim!
2 0 1 2

Del dia 6 al 9 de desembre serem a la Plaça de la Llibertat amb una parada d'informació per al nou estat català, amb estelades, samarretes i moltes més coses que et poden agradar. Hi serem matí i tarda.

ESTELADA D'ESPELMES FES LLUM A LA INDEPENDÈNCIA

El proper dia 22 de desembre de 6 a 9 del vespre *Al Masnou decidim Assemblea Nacional Catalana* farem una estelada a terra de la **plaça Jaume Bertran** amb espelmes. L'acte està emmarcat dins de la campanya de l'ANC *Fes llum a la independència*. Els diners que es recullin es lliuraran a la Marató de TV3 contra el càncer. Vine a participar-hi.

T'hi esperem!

'Estelada feta a Granollers al costat de l'emblemàtica Porxada el passat dia 23 de novembre

Consulta veterinària
www.cancolome.com
Av. Kennedy s/n · 93 555 97 04
El Masnou
info@cancolome.com

BON NADAL '12 Camí Rai

Frankfurt Parera

Al migdia menú
Comandes per telèfon
i a domicili
Prat de la Ribera, 98
93 555 78 94

PRAT DE LA RIBA, 9
T. 93 555 20 03 - 75 11

SERVEIS
AL MÓN DE
L'EDUCACIÓ

PRAT DE LA RIBA, 52
T. 93 540 39 90

Merceria
Romeu

Joguines
Regals
Complements

PRAT DE LA RIBA, 32
T. 93 555 23 70

LAURA

SABATERIA I
COMPLEMENTS

C/ Barcelona, 13
El Masnou
EN FRONT DEL CLUB NÀUTIC

Mas Vell

Amb la cuina popular

RESTAURANT
PIZZERIA

Barcelona, 2 · 93 555 02 01
El Masnou

immomasnou

Pl. de la Llibertat, 14
93 540 50 07

www.immomasnou.com
visiteu-nos

info@immomasnou.com

JORDI

REPARACIÓ DE TOTA MENA DE
CALÇAT, BOSSES I MOTXILLES

Pl. de la Llibertat, 3
T. 93 555 43 43

LA XIXONENCA

ELS TORRONS
DE SEMPRE

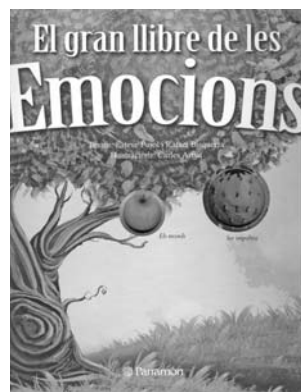
BARCELONA, 11
T. 93 555 02 96

El Gran Llibre de les Emocions

Presentació d'*El Gran Llibre de les Emocions* (Ed. Parramón-Paidotribo), d'**Esteve Pujol i Pons**, mestre i psicòleg, i **Rafael Bisquerria Alzina**, catedràtic de pedagogia de la Universitat de Barcelona, amb il·lustracions de **Carles Arbat**: a les 7 del vespre del divendres 14 de desembre a la **Biblioteca Joan Coromines**, del Masnou (Edifici Centre, c/ Josep Pujadas Truch, 1A).

Maria Pujol i Valls, professora de la Facultat d'Educació de la Universitat Internacional de Catalunya, en farà la presentació. Hi sou convidats. No hi haurà venda del llibre. A les llibreries podeu trobar-ne edició en català i en castellà.

Pot ser un bon regal per a aquestes festes de Nadal i Reis.

★ Concert de Nadal Coral Xabec

Dissabte 22, a 2/4 de 10 del vespre, a la Parròquia de Sant Pere del Masnou.

Vegeu informació pàg. 31

FINQUES
Abelló

ROMÀ FABRA, 22
93 540 25 95

CARNISSERIA
Can Ventura
VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

STOCKS BY YUPPI
des comptes de jubilació TAN QUEM!

Flos i Calcat, 41
93 540 94 45
outlet@yuppi1974.com

Venda, lloguer i reparació de maquinària per a la construcció i el bricolatge

MOTORCAS
Ja no som a Flos i Calcat. Ara estem al polígon La Bòbila.
Garrofers, 5 (Pont de Teià)
93 540 17 89

QUINZENA DEL REGAL A **XIC**
EN ARTICLES SELECCIONATS
ANTICIPA'T

12% 15% 10% **20%**

ESTILISTES CANINS I FELINS
TOT PER A LA TEVA MASCOTA
Roman Fabra, 19 el Masnou
93 540 37 93 www.xicmasnou.com

EL SECTOR COMERCIAL DE

Bon Nadal

NAVARRA, FLOS I CALCAT, FRANCESC MACIÀ, ITÀLIA, JOAN LLAMPALLES, PTO

El Rebot dels Sentits
Fes la teva pròpia panera de Nadal amb els millor vins, caves, licors i una excel·lent varietat de productes. Tasta els capons farcits, cuinats i envasats al buit.
www.elrebotdelsentits.es
ROMÀ FABRA, 25
93 178 22 97

Riss
ROBA DE CASA
CORTINES A MIDA
ROBA DE NADONS I NENS
BRODATS PERSONALITZATS

FRANCESC MACIÀ, 2
93 540 25 94

MODA ÍNTIMA
HOME **Fina** DONA
LLENCERIA - COTILLERIA

FRANCESC MACIÀ, 30
93 540 16 32

l'agulla de lis
Merceria creativa
Tallers, patchwork, llanes, ganxet

FRANCESC MACIÀ, 1 L2
667 683 276
www.lagulladelis.com

La lleteta
FORMATGERIA I LLETERIA
Tenim els més sorprenents i deliciosos formatges, de casa nostra, i d'arreu. Si vols, també t'aconsellarem com combinar o maridar formatges.

Itàlia, 56
93 125 44 27
lalleteta@hotmail.com

FARMASNOU
PARAFARMÀCIA

ROMÀ FABRA, 19-A
93 555 19 46
www.farmasnou.com

VENTURA
ADVOCAT

Dret civil i penal
Arrendaments
Matrimonial
Accidents de trànsit
Reclamacions diverses

ITÀLIA, 21, 1r 1a
93 209 39 98

marky's
joguines
la teva nova botiga de joguines al Masnou

ITÀLIA, 29
93 555 45 81

Manyanys des de
1945

FLOS I CALCAT, 17 · L 5
93 540 26 39

**Bugaderia
Tintoreria**

FLOS I CALCAT, 17 · L 4
93 540 35 74

marenyveterinària

Flos i Calcat, 53
93 555 18 81 (urg.24h)
Horari: de dill. a dv.
de 10.00 a 20.30;
diss. de 10.00 a 14.00

Centre de
podologia
ANTEM

Horari: de dill. a div.
de 9,30 a 13
i de 15,30 a 19
dissabte de 9 a 13
dimarts tancat

Flos i Calcat, 61
93 540 38 36 · 618 61 11 86

LA PLAÇA NOVA US DESITJA

i feliç 2013

ROGER DE FLOR, ROMÀ FABRA, CRISTÒFOL COLOM,
R. DOMÈNECH FERRER I

forbes
perruqueria
unisex

Flos i Calcat, 48
93 555 41 01

SERRALLERIA D'ALUMINI
ALUMINIOS
MASNOU,SL

Especialistes en
aparadors
Fabricació pròpia
Finestres abatibles

Portes i finestres lacades en
tots els colors i imitacions de fusta

Tanques i vidres de
seguretat per a tot tipus
de portes i finestres

EXPOSICIÓ I VENDA
Navarra, 14 · 93 555 37 78
El Masnou

Electrodomèstics
Sabaté

ELECTRODOMÈSTICS
AIRE CONDICIONAT
CÒNSOLES

NAVARRA,22-L10
93 555 99 53
sabate@mastercadena.com

CARRAU
Banc de proves
Competició

Amb seguretat

Navarra,11
Taller: 93 540 18 91

Servei oficial:
aprilia, HONDA,
YAMAHA

ORTOPÈDIA
msn

**CENTRE
PODOLÒGIC**

Centre dispensador de

Atenció integral

Navarra, 65 Feiners i h. convingudes
93 555 10 53
www.ortopodomsn.com

FIRSTSTOP

**Pneumàtics
Masnou**

Pneumàtics
i mecànica
ràpida

BRIDGESTONE

Firestone

Itàlia, 18
93 540 99 71
www.firststopmasnou.com

SUBMINISTRAMENTS
ELÈCTRICS I FONTANERIA

S.E.F.

Vicenç Linares

Joan Llampallas, 25
93 555 95 62

Ametllers, 12
93 555 83 91

GCC. serveis

netejes i abrillantats

Locals
Comunitats
Empreses
Habitatges
Naus
Neteges obres
Abrillantadors
Polidors
Vidres
Persianes

93
55512 21

gcc@gccserveis.com

Dolce Vizio
*Llaminadures, petits
regals*

Detalls per a
comunions,
bateigs i
casaments
NAVARRA,13-L3
637 178 850

dolcevizio@hotmail.com

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

ANTROPOLOGIA

Una paraula molt acadèmica del grec "ánthros" home, i de la forma sufixada de "logos" tractat. Així doncs, deixeu-me traduir-la com: allò que tracta de l'home (i també de la dona, només faltaria).

De jovenet pensava que era un tema digne d'estudi i molt atraient poder constatar les diferències sorgides de tot allò que ens separa o ens uneix entre persones de diferent edat, cultura, nacionalitat, religió, estudis, moral, raça, sexe, béns materials, coneixements adquirits etc. Fa pensar-hi.

Les relacions interpersonals i les friccions, agressió i violència tenen també un fort lideratge i són qüestions a tenir en compte a l'estudiar comportaments que sorgeixen en espais reduïts, perillosos, de meteorologia hostil, de difícil accés o sortida.

El corredor llarg i estret de Madrid Arena va provocar quatre morts i alguns ferits a causa de la gernació acumulada i ensems a l'encesa de bengales i petards, cosa que alterà l'estat anímic i molts van perdre la raó i, en conseqüència, van obrar en contra i provocaren un lamentable desastre.

Com deia Don José Ortega y Gasset, filòsof i escriptor: *Yo soy yo y mi circunstancia*. Aquesta en certs moments pot fer variar el jo i el comportament degut, de forma insospitada, circumstància que ningú no podia haver previst moments abans de succeir.

Recordem l'actitud presa pel comandant del creuer *Costa Concordia* gens exemplar, punible i perillosa per a qui assumeix el govern d'una nau i n'és l'absolut responsable; en resulta ben il·lustrativa del tema que tractem avui. El meu boli sembla que escrigui sol, al seu antull, i que jo no hi tingui res a veure ja que, ben mirat, voldria comentar del mateix caire uns afers diferents als que antecedeixen i que en principi era el tema escollit d'avui. El doctor Santiago Genovés, antropòleg, ha escrit un llibre en el qual narra

l'aventura, l'experiment, la travessia a través de l'Atlàntic i del Carib feta amb una balsa, l'*Acali*, tripulada per onze persones, guiada per una oficial de la marina sueca i comandada per ell; home de ciència, conscient i tenaç que descriu de manera força entenedora els problemes, el comportament en aquestes circumstàncies que sorgeixen durant els cent i un dies que es perllongà la travessia.

Aquesta lectura m'ha fet pensar, ja que he estat home de mar, en els diferents aspectes que presenten les tripulacions a bord de distintes classes de vaixells.

Els d'esbarjo es diferencien primordialment de vela als de motor. Pot ser que en sel primers hi hagi a bord força quitxalla. En molts d'ells juguen i corretegen per la coberta ben nuets, però sempre abillats amb l'armilla salvavides ben subjecta. Un gat o bé un gos poden formar part de la tripulació (també amb salvavides). Una gàbia amb un ocell i fins i tot la sogra es possible trobar-los a bord. Creieu-me!

Durant uns dies en un port de les Balears, vam romandre abarloats a un veler que portava una mona deslligada. Vaig preguntar al patró si era perillosa i va dir-me: *No patiu, que té més por que vergonya...* Aquests patrons de velers acostumen a ser gent assenyada. En entrar en un port o bé en una cala abrigada, ho fan a marxa alentida i així no molesten el cuiner ni el qui dorm ni importunen el qui medita. Donen fons al lloc idoni per assegurar l'ancoratge i no molestar ningú si el vaixell borneja amb el vent o la correntia.

Les llanxes, i com més HP porten pitjor, arriben ben passat migdia a la cala escollida, després d'una llarga nit discotequera per fer l'aperitiu i prendre un bany. Ho fan a tota màquina.

Fondegen arrambats al bell mig de tothom i si l'embarcació borneja i veus que et ve a sobre i els crides l'atenció ho arreglen amb un: *No pateixi, un momentet, marxem tot seguit*, però la safata de l'amanida que estaves preparant ja ha volat de damunt la taula al "sollao" de la cabina.

Porten la coberta ben plena de petits matalassos amb fèmines que prenen el sol amb un 97% de superfície dèrmica exposada als rajos d'en Lorenzo i a la contemplació de la resta de tripulants abillats amb banyadors i ulleres de vidres foscos, de les de guardaespatlles.

Dues cobertades ben diferents!

Permeteu-me dir-vos que també hi ha patrons de vela que prefereixen rompre el pal abans que prendre un parell de rissos (al velamen), són els braus i empedreïts regatistes; i, per no oblidar ningú, parlarem tot seguit de les de pesca.

L'arrossegament i l'encesa, dues pesqueres ben conegudes, són les més pregones a les nostres mars. Tan diferents com la nit i el dia, ja que els quillats tiren l'art tan sols de dia i les de l'encesa solament cenyeixen de nit si troben una mola de peix blau.

Pots trobar bons mariners, bons pescadors i persones en qualsevol dels dos oficis; però, i que ningú no es doni per ofès, en els quillats s'acostuma a trobar-hi millors o bé diguem-ne gent més qualificada i menys barallosa o busca-raons i que no acostumen com els altres a portar, ja a l'embarcar, *un punt de blau* que presagia, que predisposa que a la més petita controvèrsia per un no-res, la cosa pot acabar malament.

L'horari de la feina, la irregularitat del sou, la manca d'instrucció poden ser detonants d'un comportament molt diferenciat, especialment si el peix escasseja. La circumstància en cada ocasió diferenciarà el resultat final.

Una observació viscuda: de jovenet, en arribar al nostra escat una barca forastera, si els pescadors que associaven la nau ho feien sense arremangar els pantalons, és que eren pescadors de les mars de més enllà del sud de l'Ebre. Els catalans sempre ens arremanguem els pantalons.

Exposicions

Fins al 13/12

Pintures d'Ania Aragonés

Del 15/12/2012 al 24/1/2013

"50 ANYS DE LA NEVADA DEL 1962"

Exposició de fotografies conjunta de l'Ajuntament del Masnou i *Gent del Masnou*.

Concert de Nadal de la Coral Xabec

Dissabte 22 de desembre a les 21.30
a la Parròquia de Sant Pere del Masnou,
tradicional Concert de Nadal a càrrec de la
Coral Xabec, amb acompanyament
d'orquestra. Repertori de nades populars
i fragments de la *Messe Brève à 3 Voix*
de Théodore Dubois i del *Messies* de Händel.

Direcció:
Montserrat Llagostera

Hi col·laboren
l'Ajuntament del Masnou
i la Parròquia de Sant Pere del Masnou

Concert a benefici de la Marató de

TV3 i de les obres de la Parròquia de Sant Pere.

PETITS ENCANTS A BENEFICI DE DISMA

Amb motiu dels *Petits Encants* celebrats el diumenge 11 de novembre, es van recollir 465,67 €, quantitat lliurada íntegrament a l'Associació DISMA del Masnou. En nom propi i de DISMA agraïm de tot cor la col·laboració rebuda per part dels qui hi van participar.

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

*Dues vidrieres bessones
que guarden l'aparador;
de fora no es veu dintre,
de dintre a fora es veu tot*

Resposta: ΓΕΣ ΠΙΘΕΣ

Arran de sòl

Per Pledebut

Tomarem a parlar de mi mateix, o sigui de gossos, com al passat mes de novembre. Però ara em vull centrar –no sé si ho aconseguiré, perquè ja sabeu que sempre me'n vaig per altres verals– en les diferents prestacions –ara que ens hem tomat tan repolits per a segons què, se'n diu així– que donem els de quatre potes als de dues, vosaltres.

Hi ha sovint gent gran i que viu sola que ens té com a animals de companyia –tot i que n'hi ha que, pel que es veu i s'escolta, els tracten com si fossin una nina.

Hi ha, majoritàriament joves, que ens prefereixen ben grossos, tot i viure, ells, en cases tan petites que podrien ser de nines. A voltes penso que aquests minúsculs habitatges deuen fer una pudor de gos com fuig!

Hi ha també altres joves, aquests, però, més aviat viuen en cases grans –majoritàriament no seves–, que també ens volen ben grossos, i millor de races violentes, diuen que per així servir de dissuasió en possibles topades amb forces d'ordre.

Hi ha gent, encara que cada cop menys, que ens té per a la funció, diria jo, per a la qual fórem "dissenyats", per a guardians. Això era en cases aïllades, com les masies.

N'hi ha que també ens té com a guardians, tot i que ara en torres i cases, però per desgràcia sense l'educació correcta, o sigui, per avisar si hi entra algú no desitjat. El problema en aquests casos és que lladren per qualsevol cosa, i s'agreuja amb la resposta dels de les cases de l'entorn, i es forma un guirigall que enriu-te'n del que en diem un orgue de gats.

Hi ha també un altre col·lectiu –un altre mot de moda– que també ens utilitza, són forces d'ordre públic, cossos de policia d'investigació, a qui anem molt bé, sobretot per la nostra capacitat de detectar olors. Així poden trobar les mil i una maneres que tenen els malfactors per amagar contraban.

Hi ha, no cal dir-ho, eAs policies que ens utilitzen per les mateixes capacitats olfactives en la recerca de persones desaparegudes en sinistres. Aquesta i l'anterior sí que són unes bones maneres de prestar un servei a la humanitat.

Hi ha els qui fan les funcions dels ulls per a aquells qui, per desgràcia, no poden gaudir d'aquesta meravella que és la vista. Una altra feina de gran humanitat.

N'hi ha uns altres de nosaltres que per les mateixes narius són molt apreciats pels qui es dediquen, o particularment o comercialment, a la recerca de tòfones, especialment les negres, aquells fongs que van a preu d'or, o de diamant, negre però.

N'hi ha, seguint en la mateixa tònica, que ajudem els humans, em refereixo en la caça d'animals, que és potser la funció més antiga de les que venim fent conjuntament amb vosaltres.

Hi ha segurament altres funcions que em descuido, però se m'acaba el paper i l'espai. A més de tot això, hi ha els excrements que trobeu per les voreres, amb les quals us calceu, però això és culpa d'amos marrans.

Apa, bup, bup.

BONES FESTES

DOS MÉS DOS

MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82
EL MASNOU

Auto-servei

Mar-Blau

ALIMENTACIÓ · XARCUTERIA
FRUITERIA

Lluís Millet, 102. · Tel 93 555 28 45
El Masnou

Perruqueria CrisAnd

Horari:
HORES CONVINGUDES
El dilluns tancat

Lluís Millet, 119 · Tel 93 555 38 48 · 08320 El Masnou

flor de maig

centre de salut i bellesa

Elena Lafarga bosch

TERÀPIES NATURALS
ACTIVITATS TERAPÈUTIQUES
ESTÈTICA

1 de Maig, 20 (davant l'Ambulatori CAP del Masnou) 669 71 11 61 - 93 540 46 11
elena@flordemaig.net - www.flordemaig.net

selecció de vins, caves, licors i vins al detall

el celler del mar

GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER AQUESTES FESTES
cellerdelmar@ferranpinel.net

Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

Xarel·lo

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA

Àngel Guimerà, 30 Tel. 93 555 21 41
08328 ALELLA (Barcelona) ferranajmar@ferranajmar.net

Joieria rellotgeria

MASNOVINA

DWARD
AQUASTAR

TIME FORCE
ultimate concept watches

Plectra Pura

CASIO

Els desitgem Bones Festes

C. Barcelona, 9 · 93 555 07 76 el Masnou

mercaservei

FRUITES I VERDURES

Servei a domicili

Fontanills, 59 · Tel 93 555 32 32 · El Masnou

ISABEL I NEUS

TEIXITS - MERCERIA
TALLER D'ARRANJAMENTS

El regal de Nadal.

Mocadors, guants, bufandes,
pijames, bates.

Fontanills, 2 · Tel 93 540 26 19